

Zaharia - Comentarii Jean Koechlin

Zaharia 1:1-17

Zaharia este, impreuna cu Hagai, purtatorul de cuvânt al Domnului către fiii lui Iuda întorși din captivitate (Ezra 5.1). Care sunt cele dintâi cuvinte pe care Domnul le adresează acestui popor prin intermediul slujitorului Său?: „Întoarceți-va la Mine...“. Întâi trebuie să se pocăiască (Matei 3.2; 4.17; Fapte 2.38). Promisiunea nu vine decât după aceea: ... „și Eu Mă voi întoarce la voi“ (v. 3). Părinții lor sunt morți, la fel și profetii care, precum Ieremia, îi avertizaseră cu credinciosie. Cuvintele divine însă, acestea nu au trecut; ele sunt împlinite în mod sigur (Matei 24.35). Caile rele și faptele rele ale lui Iuda și-au primit pedeapsa, anume captivitatea în Babilon (v. 12b). Fie ca această lecție crudă să le fie de folos generațiilor viitoare! Începând cu versetul 7 și până la capitolul 6, profetul relatează o succesiune de viziuni ciudate (opt la număr). Acestea au ca temă generală guvernarea lui Dumnezeu prin intermediul națiunilor (calaretul și caii) și, în plan îndepărtat, așezarea din nou a lui Israel (mirtii, aluzie la sărbătoarea corturilor și simbol al restabilirii care urmează pocăinței). Pentru că Dumnezeu are mereu pentru ai Săi, în încercare și în slăbiciune, „cuvinte bune, cuvinte mângâietoare“ (v. 13)! Ele sunt la fel de sigure și de neclintite ca și anunțul acestor judecați.

Zaharia 1:18-2:13

Aceste viziuni care nouă ne par, fără-ndoială, atât de greu de înțeles, nu erau nici pentru tânărul Zaharia mai clare. Și cum proceda el de fiecare dată când se afla în fața unei noi enigme? Nu se temea să-l întrebe pe însoțitorul său ceresc. Să-i urmărim și noi exemplul. Interesul nostru pentru Cuvânt va fi întotdeauna un lucru plăcut Domnului. Iar pentru a putea înțelege lucrurile minunate (sau minunile) din Cuvânt, să-l cerem Domnului să ne deschidă mintea (Psalmul 119.18; Luca 24.45; 2 Timotei 2.7). Coarnele din cea de-a doua viziune corespund cailor din prima, adică marilor imperii ale națiunilor, văzute aici sub caracterul lor de putere (comp. cu Daniel 8). Lucrători ridicați de Dumnezeu (asemenea lui Cyrus) vor pune capăt puterii acestora. Cea de-a treia viziune are ca subiect restabilirea Ierusalimului. În prezent pustiit, cu zidurile în ruină, cu porțile arse (Neemia 2.13), cetatea va fi din nou locuită. Domnul va fi împrejurul ei un zid gros de foc, iar sarmanii ei, risipiți, vor fi strâși acolo în siguranță. Dragostea lui Dumnezeu pentru ei este atât de mare, încât cel care îi atinge „se atinge de lumina ochiului Său“ (vezi Deuteronom 32.10). Mai presus de orice, ei au promisiunea prezentei Domnului în glorie în mijlocul lor (v. 5, 10, 11). Aceleași privilegii sunt astăzi partea copiilor lui Dumnezeu.

Zaharia 3:1-10

O nouă scenă se derulează în fața lui Zaharia. Marele preot Iosua – care reprezintă poporul – stă înaintea Îngerului Domnului. Satan însă este de asemenea prezent acolo, în rolul lui obișnuit de acuzator (Apocalipsa 12.10) – pentru că vesmintele murdare ale lui Iosua sunt o prea bună ocazie

pentru atacurile sale. Domnul daduse dispozitii atat de precise pentru curatirea preotilor (de exemplu Levitic 8.6,7; Numeri 19.7...), incat cine s-ar fi prezentat inaintea Lui patat risca o condamnare sigura. Insa – am citit deja – acesta de care vrajmasul indrazneste sa se atinga este ca „lumina ochiului“ lui Dumnezeu (cap. 2.8), „un taciune smuls din foc“ (v. 2). Sarmanul acuzat, el nu are nimic de spus in apararea lui. Insusi Judecatorul S-a ingrijit de toate. Fara insa a-i tolera murdaria! „Iata – afirma El – am facut ca nelegiuirea ta sa se departeze de la tine si te imbrac...“, nu numai cu imbracaminte curata, ci „cu haine de sarbatoare“ (v. 4; comp. cu Matei 22.12). Curatit, indreptatit, Iosua are de acum o dubla responsabilitate: sa umble pe caile Domnului si sa se achite de misiunea sa cu credinciosie (v. 7). Drag prieten, pentru a gusta harul Domnului, trebuie intai sa fi luat aceeaasi pozitie ca Iosua. Versetele 8-10 Il introduc pe Mesia (Odrasla) imparatind in dreptate peste un popor curatit.

Zaharia 4:1-14

Prin intrebarile sale, Zaharia se asaza in randul profetilor care, potrivit cu 1 Petru 1.10,11, isi cercetau staruitor propriile scrieri. Ei Il cautau in ele pe Acela care noua ne-a fost acum descoperit in suferintele si in gloriile Sale (de exemplu: cap. 13.5-7 si 6.13). Cate imagini ale lui Hristos gasim in acest capitol! El este adevaratul Sfesnic de aur, Lumina Lumii (Ioan 8.12). Este deopotrivă divinul Zorobabel, garantul binecuvantarii poporului Sau. In cap. 3.9, El era Piatra de temelie. Aici Il vedem ca „Piatra cea mai de sus a coltului“ (v. 7), cheia de bolta a constructiei. Cu alte cuvinte, El este Acela care incepe si sfarseste in har lucrarea Casei lui Dumnezeu (Ezra 3.10; 5.15,16). In cele sapte candelale ale sfesnicului sfant ne place sa-i vedem pe cei credinciosi (Apocalipsa 1.20b); ei de asemenea sunt numiti „lumina lumii“ (cititi Matei 5.14-16). Iar aceasta lumina este alimentata de Duhul Sfânt (uleiul), singura sursa divina pentru lucrarea celui rascumparat. „Nu prin putere, nici prin tarie, ci prin Duhul Meu – zice Domnul ostirilor“ (v. 6; Psalmul 44.3-8). Cand noi ne recunoastem incapacitatea, Dumnezeu are placerea sa actioneze si sa inlature orice „munte“ din calea noastra (v. 7; Matei 17.20). Prin urmare, sa nu dispretuim „ziua lucrurilor mici“ (v. 10), cea de astazi; ea poate fi ziua unei mari credinte si a unei mari daruiri!

Zaharia 5:1-11

Doua viziuni ocupa acest scurt capitol. Cea dintai ne prezinta, sub forma acestui sul care zboara, Cuvantul lui Dumnezeu lucrând pentru a da la iveala raul. Evrei 14.12,13 confirma ca acest Cuvant este viu, lucrator, patrunchitor (aici el patrunde cu forta in case; v. 4)... La lumina lui, toate lucrurile sunt goale si descoperite; el distinge pana si gandurile si intentiile inimii. Este imperios necesar sa ne lasam si noi patrunchiti de acest Cuvant! Versetele 5-11 ne ajuta sa vedem zburand un obiect si mai surprinzator. Este o efa, instrument de masurat capacitatea (si adesea de inselare: Mica 6.10; Deuteronom 25.14), in mijlocul careia Rautatea, sezand, si-a atins masura completa. Ea corespunde acestei „taine a faradelegiilor“, care astazi „lucreaza deja“, fara insa sa fi fost inca aratata (capacul de plumb este inca deasupra efei – 2 Tesaloniceni 2.7). Atunci cand ea isi va relua locul original (Sinear = Babilon, adica lumea), nelegiuirea, in persoana lui Antihrist, va fi acolo onorata oficial ca Dumnezeu. Ce contrast intre aceasta „casa“ din versetul 11, adevarat templu al pacatului, si cea pe care o construieste Dumnezeu pentru a locui El Insusi in mijlocul alor Sai (cap. 4.9 si 6.12)!

Zaharia 6:1-15

Cea de-a opta si ultima viziune ne aminteste de cea dintai (cap. 1), cu deosebirea ca aici caii sunt inhamati la care (cele patru imperii) si pornesc dintre muntii de arama (stabilitatea guvernarii lui Dumnezeu). Sub imaginea cailor vigurosi putem identifica Roma cautand sa-si intinda stapanirea peste tot pamantul (si Dumnezeu S-a folosit de aceasta pentru ca evanghelia sa fie vestita pe tot pamantul locuit). Versetele 9-15 ne prezinta trei calatori veniti din Babilon pentru a-si ajuta fratii prin daruri si prin incurajari. Numele acestor oameni sunt semnificative. Heldai: «rabdator» (numit apoi Helem: «forta»), impreuna cu Tobia: «Domnul este bun», si cu Iedaia: «Domnul stie», sunt recunoscuti de Iosia: «Domnul suporta», numit in versetul 14 Hen (adica «har»). Personajul central insa este Iosua, altfel spus, Isus, «Dumnezeu Mantuitor», pe Care-L vedem aici in tip, reunind in Persoana Sa preotia si regalitatea. In ziua gloriei Lui, Domnul le va da alor Sai ceea ce numai prin har ei vor fi pregatit pentru El (Luca 19.24-26). Aceste cununi, care toate I se cuvin Lui (v. 11), El le va darui credinciosilor smeriti care Il vor fi cinstit in timpul cand El era dispretuit (v. 14). Facem noi parte dintre acestia, pentru a-l putea pune Domnului cununi la picioare? (Apocalipsa 4.10).

Zaharia 7:1-14

Dupa cartea viziunilor (capitolele 1–6), incepe cea a oracolelor (a raspunsurilor profetice). Demersul locuitorilor Betelului pentru a sti daca trebuie sa continue sa posteasca si sa se jeleasca da ocazia celei dintai declaratii a profetului. Inainte de a raspunde, el se adreseaza constiintei lor (comp. cu Luca 13.23,24; 20.2,3,22-25). Acest post nu era el mai degraba o induiosare cu privire la necazurile lor, decat semnul unei autentice pocainte? El va deveni chiar si pentru iudeii ipocriti un mijloc de a se face onorati, fapt pe care Isus il va denunta cu vehementa (Matei 6.16). Intrebarea serioasa din versetul 5 pare sa fie insa, dragi prieteni, ca degetul lui Dumnezeu indreptat spre inima noastra, cercetand adevaratul motiv al fiecareia dintre actiunile noastre: „Cu adevarat pentru Mine, chiar pentru Mine...? Formele de evlavie nu-L pot amagi. In schimb (ca rasplata), nimic nu-l scapa din ceea ce este facut din dragoste pentru El; nu Se insala cu privire la gestul Mariei: „ea a facut o lucrare buna fata de Mine“, spune Domnul Isus (Marcu 8.35; 14.6). Dumnezeu, care este Lumina si Dragoste, aminteste de cerintele Lui dintotdeauna: adevar si indurare (v. 9...). Ceea ce insa a gasit El – spate intors, urechi astupate (sau ingreunate), inimi dure „ca diamantul“ – explica si justifica severa Lui pedeapsa.

Zaharia 8:1-23

„Asa zice Domnul...“, precizeaza cu consecventa profetul (v. 1, 3, 4, 6, 7, 9, 19, 20, 23). Atunci cand citim Biblia sau cand o citam altora, sa nu pierdem niciodata din vedere faptul ca Dumnezeu este Acela care vorbeste. Sarmanii fii ai lui Iuda aud promisiuni care corespund starii lor actuale. Pentru ca Dumnezeu nu-i va uita (Zaharia, de altfel, semnifica: «de care Isi aminteste Iah»)! Ierusalimul nelocuit si indurerat va fi din nou populat si insuflat (Neemia 11.1,2). Iar primul care va reveni acolo va fi Insusi Domnul (v. 3; vezi cap. 1.16). Odata cu El se va arata binecuvantarea, iar teama va fi alungata. Din punct de vedere spiritual, nu tot asa este si in Adunare? Prezenta Domnului in mijlocul alor Sai le garanteaza toate lucrurile de care au nevoie. Sa luam pentru noi indemnul din versetul 16,

repetat textual in Efeseni 4.25: „Vorbite fiecare cu aproapele sau adevarul“! Iar sfarsitul versetului 19 insista: „Iubiti deci adevarul...“.Acum Domnul poate sa-i raspunda delegatiei din Betel in legatura cu zilele de post (cap. 7.2,3): ele vor deveni timp de bucurie si de veselie, de adunari fericite (v. 19; implinire a Psalmului 122). Ar putea oare purta doliu cei care se bucura de prezenta Mirelui in mijlocul lor? (comp. cu Matei 19.14,15).

Zaharia 9:1-17

Profetia din acest capitol are in atentie popoarele vecine lui Israel. Purtarea acestora fusese observata fara stirea lor, „pentru ca Domnul are ochii asupra oamenilor“ (v. 1, 8b). Si cat de multi uita, in adevar, de aceasta sfanta privire si se poarta ca si cum Domnul nu i-ar vedea! Dumnezeu Se pregateste aici sa distruga intelepciunea omeneasca (v. 2), puterea Tirului (v. 3, 4), increderea inselatoare a Ecronului (v. 5), mandria si uraciunile filistenilor (v. 6)... Astfel calea va fi deschisa lui Mesia venind sa vesteasca pacea si sa stapaneasca pana la marginile pamantului. A venit, intr-adevar, acest Imparat „calare pe un magar...“! (v. 9; Ioan 12.15). Insa poporul Sau nu L-a primit, si, de aproape doua mii de ani, profetia s-a oprit, intr-un fel, intre versetele 9 si 10. Ea isi va relua curand cursul. Dupa judecati cumplite, Imparatul va reaparea in toata maiestatea Sa. Bunatatea si frumusetea li vor fi admirate impreuna (v. 17). „Tu esti mai frumos decat fiii oamenilor; harul este turnat pe buzele Tale...“, proclama cantarea „compusa despre Imparatul“ (Psalmul 45.1,2). Lucru infinit mai miscator, rascumpararii Sai vor fi atunci precum pietrele pretioase ale cununii Lui (v. 16b): vor contribui la aceasta frumusetate minunata a Imparatului (Isaia 62.3). In acelasi timp, insusi faptul prezentei lor cu El va da marturie despre bunatatea Lui de nespus (Psalmul 31.19,21).

Zaharia 10:1-12

Poporul iudeu, deceptionat de idoli, inselat si asuprit de conducatorii rai, va fi mult timp ca o turma fara pastor (v. 2b; comp. cu Matei 9.36). Dumnezeu insa va cerceta aceasta „casa a lui Iuda“ din care a iesit Hristosul, „Piatra de unghi“ (v. 4). El o va intari pentru a lupta impreuna cu ea. Nu va uita insa nici de casa lui Iosif, de cei ai lui Efraim (adica de cele zece semintii inca risipite). Ii va mantui, ii va aduce inapoi, le va raspunde... (v. 6). Dupa atatea mangaieri desarte (v. 2), ce bucurie le va umple inimile (v. 7)! Drag prieten crestin, Domnul a aratat fata de tine si fata de mine o indurare si mai mare. Fie ca aceasta sa constituie pentru noi subiectul unei continue bucurii! Asemeni fiului risipitor in „tara indepartata“, venindu-si in fire evocand casa tatalui, cei scapati ai lui Israel isi vor aminti de Dumnezeul lor „in tari indepartate si vor trai ... si se vor intoarce“ (v. 9; Luca 15.17). „Ii voi aduna“, „pentru ca Eu i-am rascumparat“, promite Domnul (v. 8, 10; Ioan 11.52). Dragostea Domnului Isus nu va fi deplin satisfacuta decat de prezenta alor Sai alaturi de El. Inainte de a-Si aduce poporul pamantesc intregit in tara, El ii va introduce pe scumpii Lui rascumparati in casa Tatalui, unde le-a pregatit locul (comp. cu Ioan 14.2).

Zaharia 11:1-17

Incendiul din versetele 1-3 anunta mania impotriva tarii si impotriva poporului, din cauza crimei de care acesta se va face vinovat la cruce. In versetul 4, profetul este invitat sa personifice, succesiv, pe

Pastorul cel bun (Hristos) si pe Pastorul nebun, adica pe Antihrist (v. 15-17). Pana la versetul 14 suntem purtati in vremea evangheliilor. Acesti stapani, acesti vanzatori, acesti pastori rai din versetul 5 sunt, respectiv, romanii si mai-marii iudeilor, fie ei politici sau religiosi. Isus ii califica drept hoti, talhari, oameni platiti, lupi rapitori (Ioan 10.8,12; Ezechiel 34). El, Pastorul cel bun, venea sa-i substituie pe acestia si sa pastoreasca poporul, aducand-i la gloria si la unitatea nationala (cele doua toiege de pastor numite «Frumusete» si «Legaturi»). Cu exceptia catorva „saraci ai turmei“ (v. 11; Luca 14.21) insa, poporul n-a inteles planurile Sale de dragoste. Versetele 12 si 13, implinite cu atata exactitate, ne spun la ce pret derizoriu a fost estimat Domnul (Matei 26.15). Noi la ce pret Il estimam pe Domnul Isus? Apoi, fara tranzitie, versetele 15-17 introduc domnia inca viitoare a „pastorului netrebnic“ (v. 17; Ioan 5.43) – pentru ca acest personaj satanic este «declansat» ca pedeapsa asupra turmei «de macelarit»: poporul vinovat de a-L fi respins pe adevaratul sau Conducator!

Zaharia 12:1-14

Cine vorbeste aici? Cel care a intins cerurile, care a intemeiat pamantul, care i-a dat omului aceasta inteligenta in care el se increde atat de mult (si pe care adesea o foloseste atat de rau; comp. cu Isaia 42.5)! Un asemenea Dumnezeu sa nu aiba mana intinsa peste evenimentele pamantului? Comploturile urzite de duhul celui pe care El Insusi l-a creat sa-L poata lua prin surprindere? Imposibil! Atunci cand toate natiunile pamantului, orbite de ura, se vor strange pentru a asedia Ierusalimul, acesta va fi pentru ei ca un potir otravitor, ca o piatra de cadere. Pentru ca, „in ziua aceea“, Domnul va intari victorios pe capetenile lui Iuda si pe locuitorii Ierusalimului! El va lucra prin ei, dar de asemenea va lucra in ei. Dumnezeu va raspandi peste poporul Sau umilit si pocait „duhul indurarii si al cererilor“ (v. 10). In Acela pe care L-au strapuns, iudeii Il vor recunoaste, in sfarsit, pe Pastorul lor credincios, pe Mostenitorul tronului lui David, pe Fiul unic al lui Dumnezeu. Prieteni crestini, daca este adevarat ca Domnului li place sa lucreze prin noi, sa nu pierdem din vedere lucrarea pe care El doreste sa o implineasca in noi. Aceasta consta in a ne aseza in fiecare zi din nou inaintea crucii si a consecintelor ei. Iar versetele 11-14 subliniaza faptul ca fiecare trebuie sa fi avut personal de-a face cu Dumnezeu in chestiunea pacatului sau.

Zaharia 13:1-14:5

Privirile lui Israel (si ale noastre) se indreapta spre cruce (cap. 12.10). Sangele lui Hristos ne ispasese pacatele, insa din coasta Lui strapunsa tasneste, de asemenea, un izvor de apa vie. El evoca aceasta curatire practica pe care Cuvantul o implineste in constiinta noastra (Psalmul 51.2,7). In acea zi, idolii vor fi nimiciti (Ezechiel 36.25); vocile minciunii vor inceta. Atunci Preaiubitul Isi va relata minunata Sa istorie: Venit aici jos ca Om, a luat chip de Rob pentru a sluji creaturii Sale (comp. cu cap. 11.12 si cu Exod 21.2-6). A fost ranit la propriii prieteni (comp. cu Ioan 20.27). A fost lovit de Insusi Dumnezeu. „De aceea si Dumnezeu L-a inaltat foarte sus...“, continua Filipeni 2.9. Curand, acest acelasi Domn Se va infatisa lumii in stralucirea puterii Sale. Unde va avea loc aceasta aparitie? In locul de unde odinioara El a parasit pamantul, pe acest munte al Maslinilor care se va despica sub picioarele Sale (cap. 14.4; Fapte 1.11,12). El insa nu va veni singur. „Si toti sfintii impreuna cu El“, adauga sfarsitul versetului 5. Ca o suita regala, Hristos ii va aduce pe aceia pe care mai inainte ii va fi rapit la cer alaturi de El. Noul Testament confirma aceasta apropiata si

triumfatoare „venire a Domnului nostru Isus cu toti sfintii Sai“ (1 Tesaloniceni 3.13; Iuda 14).

Zaharia 14:6-21

Acesta este sfarsitul dramei. Cand se va deschide si cel din urma act, situatia va fi fost rasturnata prin aparitia deodata a Domnului gloriei. Pana si decorul va fi schimbat. Un cataclism nemaiauzit va schimba configuratia tarii. Popoarele surprinse pe cale sa faca razboi Ierusalimului ... si Imparatului sau divin se vor vedea lovite dintr-o data de o urgie cumplita. De atunci inainte, natiunile, in loc sa urce sa asedieze Ierusalimul, vor trebui sa faca pelerinaje anuale pentru a se prosterna inaintea Imparatului, Domnul (v. 16). Cei care nu vor asculta vor fi lipsiti de ploaie. Chiar si zurgalarii cailor – a acestor cai care ocupa atata spatiu in profetia lui Zaharia – vor purta gravata inscriptia: „Sfintenie Domnului“. Pentru ca toata puterea omului, simbolizata de cal, va fi de atunci incolo sfintita pentru Dumnezeu! Fie ca Domnul sa graveze si pe inimile noastre acest semn al punerii deoparte si al consacrarii pentru El! Si ca nimic sa nu patrunda in inimi fara sa fie in armonie cu aceasta deviza: „Sfintenie Domnului!“ Astfel vom fi deja in acord cu „ziua aceea“, zi in care El va fi in mod public „glorificat in sfintii Sai si ... privit cu uimire ... in toti cei care vor fi crezut“ (2 Tesaloniceni 1.10).

clickbible.org